

Patrimoni

El desaparegut Reliquiari Major podria no haver sortit mai de Tortosa

Durant anys s'ha cregut que havia sigut portat a Mèxic i fos, però un grup de recerca aporta nova llum a la incògnita

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

El desaparegut Reliquiari Major de la Santa Cinta podria no haver sortit mai de Tortosa. Durant anys, s'ha donat per vàlida la teoria que el Reliquiari va marxar a Mèxic durant la Guerra Civil, on va ser fos, però ara un grup de recerca aporta noves llums a aquesta incògnita històrica.

Impel·lits per la força del sentiment i per l'entusiasme del desig de saber, aquest grup d'investigadors està fent una recerca digna d'una novel·la. N'han publicat tots els passos en el llibre *Cal seguir buscant el Reliquiari major de la Santa Cinta?*, publicat amb el suport de l'Ajuntament de Tortosa i la Diputació de Tarragona. La recerca continua, i demanen als tortosins o a qui puga tenir informació que la facilite. Si el Reliquiari Major (el Reliquiari petit sí es va poder recuperar després de la guerra) retornés al seu legítim lloc a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta de la Catedral de Tortosa, seria un dia històric per a molts tortosins, tanta és la devoció que tenen per la seua patrona i per la Reliquia.

El grup de recerca està format per Aurora Alós, Daniel Arasa, Vicent Beguer, Federico Borràs, Pepi Borràs, Maria José García, Josep Maria Gasulla, Maria Mestre, Mònica Ripoll i Maria Teresa Viscarri. També hi va formar part Anna Algueró. El grup va néixer el 2017 fruit de l'any jubilar amb motiu del 400 aniversari de la Reial Arxiconfraria de la Cinta, amb una primera conversa entre Mònica Ripoll, que en aquell moment era presidenta de la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta, i Maria Teresa Viscarri, que juntament amb el seu marit van portar a terme als anys 90 una recerca del Reliquiari seguint la pista de Mèxic, sense èxit. A partir d'allí va refluor la idea de seguir la recerca i van formar el grup.

«Volem continuar amb la recerca i en aquest llibre hem fet una recopilació de tots els passos des de l'any 1936, coneixent moltes versions que no sabem fins ara, amb l'objectiu que els tortosins

ho coneguen, ja que aquest tema s'havia oblidat una mica», explica al *Diari* Josep Maria Gasulla. «Dels 12 pams de la Cinta original, 2 estan al Reliquiari petit que ara tenim i 10 pams al Reliquiari Major perdut, així que és molt important».

Durant aquests cinc anys de recerca, el grup ha portat a terme un centenar d'entrevistes a persones amb l'objectiu de descobrir nous detalls que puguin ajudar a esclarir què va passar finalment amb el Reliquiari o on es troba.

El Reliquiari Major, donat pel Bisbe Lluís de Tena el 1619, guardava un tros de la Santa Cinta de 195 cm. Té una alçada de 75 cm i pesa 6,6 quilos. El Reliquiari Major es guardava en la seua urna a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta. Es desconeix la data exacta de la divisió de la Santa Cinta, però consta que al segle XIV ja estava dividida, potser per portar una part als naixements i l'altra per quedar-se a la Catedral. Per exemple, el 1854 el Reliquiari

Diversos misteris envolten la desaparició de la peça i el grup s'ha trobat amb dificultats

ri Major va ser traslladat a Madrid per a un part de la reina Isabel II, qui després com a agraïment va encarregar restaurar i enriquir el Reliquiari, que era de plata daurada, amb algunes pedres semiprecioses.

La història del Vita

La teoria més extesa fins ara era que després de protegir-se al Banc d'Espanya de Tortosa i de Barcelona el Reliquiari Major va marxar cap a Mèxic a bord del vaixell Vita, on es va perdre la pista. El Vita va portar els dipòsits del Banc d'Espanya, embarcats oficialment pels seus responsables del Ministeri d'Hisenda, però desembarcats per qui no tenia la responsabilitat oficial del Govern i pel que sembla tenint com a últim responsable Indalecio Prieto. Dos interessants llibres amb part

El Reliquiari Major de la Santa Cinta, en una imatge sense datar i d'autoria desconeguda. FOTO: CEDIDA